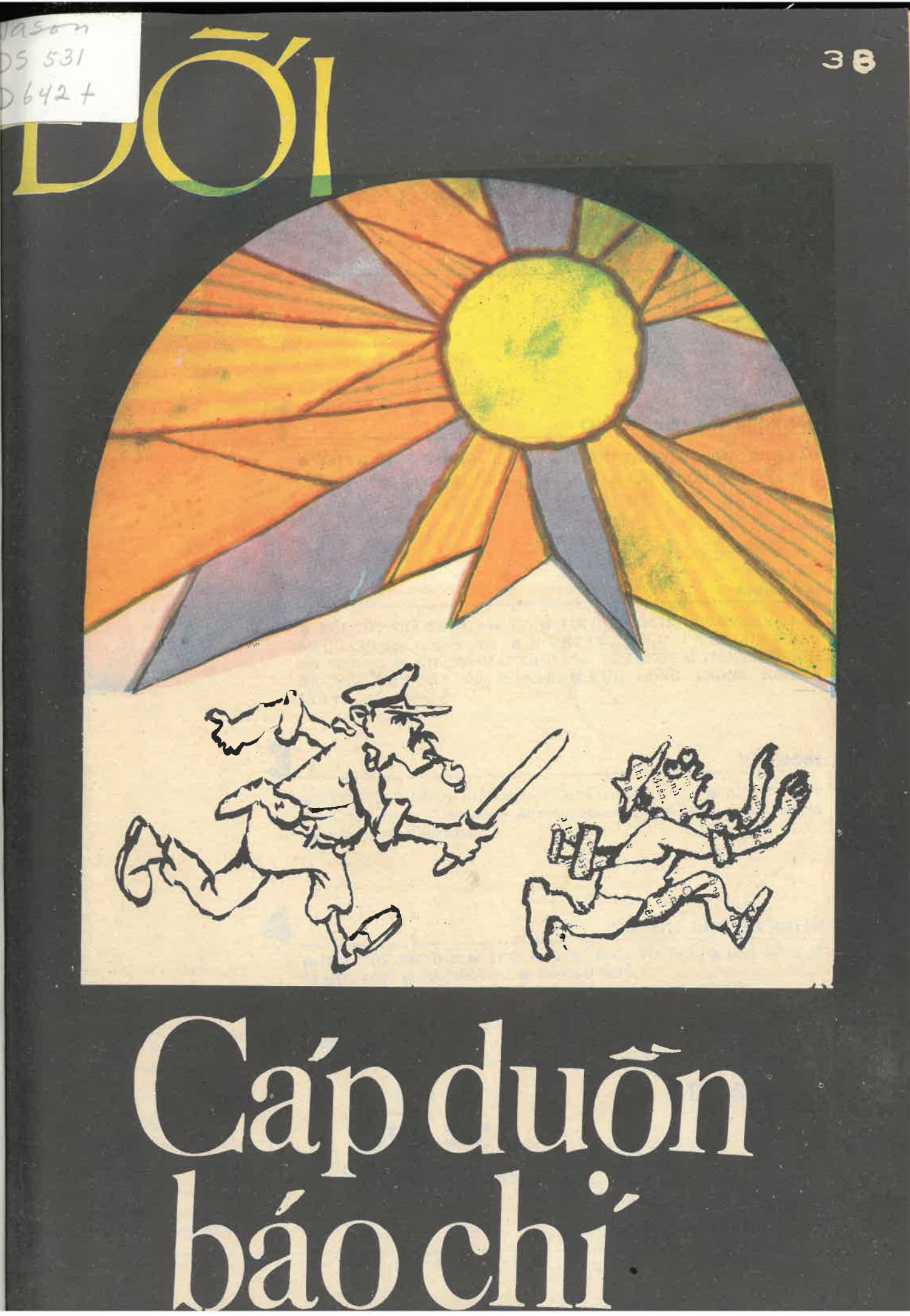

Jason
DS 531
D 642 +

38

ĐỐI

Cáp duồn
báo chí

ĐỜI

38

PHÁT HÀNH MỖI SÁNG THỨ NĂM TRONG TUẦN

1

CHỦ ĐỀ : NẠN CẤP DUỒN BÁO

• TAI VẠ LÀNG BÁO của Iruđan • TÌNH TRẠNG VÀ TƯ THẾ BÁO CHÍ VN HÔM NAY của lýđạinguyên • NẠN CẤP DUỒN BÁO của đời.

2

CHÍNH TRỊ

• NÓI VỚI NHÀ NƯỚC của TT. • TÌM HIỂU THÀNH PHẦN LÃNH ĐẠO ẤN QUANG của nguyêncsĩ. • HỒI KÝ CỦA 1 NGƯỜI BIẾT QUÁ NHIỀU của vãnbinh. • NHỮNG GIAI THOẠI VỀ VĂN NGHỆ SĨ TIỀN CHIẾN TẠI HÀ NỘI HÔM NAY của kimnhật. • MỤC ĐỘNG TRONG NGHIÊN SẪU của phúquân.

3

VĂN NGHỆ

• BÊN GIÒNG NƯỚC BIẾC truyện dài của cungtíchbiên • BUỒM VƯỢT NGỤC của Henri Charrière — phanhuychiêm dịch • RUỒI XANH truyện dài của nguyênthuylong.

4

CÁC MỤC THƯỜNG XUYÊN

• NÓI VỚI ĐẦU GỐI • THƠ ĐỜI • SINH TỬ PHỤ • ĐỜI LÀ THỂ TRẠNG THƠ • NGƯỢC ĐỜI • ĐỜI GỖ GHỀ.

ĐỜI • NĂM THỨ NHẤT • SỐ 38 • TUẦN LỄ TỪ 25-6-1970 ĐẾN 2-7-1970

Tòa soạn
143-145 Cống Quỳnh
Saigon
Đ.T. 22.323

▼
Chủ nhiệm
Bà Trần thị Anh Minh

Chủ trương biên tập

CHU TỬ
và nhóm Sống

GIÁ 40đ

Giao dịch quảng cáo
Hội ông Linh
143-145 Cống Quỳnh
SAIGON

Nạn cấp dưỡng báo

Giải thích về nạn cấp dưỡng báo, ông Tổng trưởng Thông Tin đã đề nghị cho Lập pháp soạn thảo qui chế báo chí thiếu chu đáo, có nhiều kẻ hở, khiến Hành pháp bắt buộc phải áp dụng qui chế báo chí, nhiều khi không muốn « cấp dưỡng » vẫn phải cấp dưỡng.

Lời giải thích của ông Tổng trưởng hơi khó nuốt. Đại phàm, bất cứ đạo luật nào cũng chỉ có tính cách tổng quát, còn việc áp dụng là do sự linh động của Hành pháp, muốn hiểu, muốn diễn giải đạo luật cách nào cũng được, muốn hiểu một cách rộng rãi, cởi mở cũng được, mà muốn bó hẹp ra bọ cũng được. Chẳng hạn, báo chí đăng tải tẩm hình một vị Hòa Thượng tự thiêu, Hành pháp có thể viện cớ là tờ báo « gây hoang mang dư luận » để tịch thu, nhưng nếu Hành pháp cởi mở, vô tư thì tẩm hình kẻ trên cũng chẳng có gì là tội lỗi. Vấn đề đặt ra là Hành pháp có thiện chí, có tinh thần dân chủ thực sự hay không.

Từ trước tới nay, người ta nhận thấy Hành pháp không có tinh thần hợp tác thực sự với báo chí, chỉ lo trừ những tờ báo nào không đi đúng đường lối của chính quyền. Không đi đúng đường lối của chính quyền thôi, hãy khoan nói đến chuyện đối lập chính quyền. Đó là điều đáng tiếc, vì dù sao ông Tổng trưởng Thông Tin trước kia cũng là người viết báo. Làng báo chưa quên cái bút hiệu « Thọ Lặn » của ông đương kim Tổng trưởng. Nhưng ông Thọ Lặn lúc này lặn đâu mất, chỉ còn một ông Tổng trưởng vừa nhất gan, vừa không dám nhận trách nhiệm cấp dưỡng báo mà chỉ đủ can đảm đổ vấy cho người khác.

ĐỜI

ĐÓN COI SỐ TỚI

CHỦ ĐỀ: Đàn bà và chính trị

10294777
401
BB

Trước năm 1970, người làm báo Việt Nam lúc nào cũng phải phòng theo dõi mọi động tĩnh từ bộ Thông tin, cơ quan nắm quyền sinh sát làng báo. Vì có thể bất kỳ lúc nào, một cú điện thoại hoặc một chữ ký xuất phát từ bộ này sẽ mang đến kết quả là cả một tòa báo phải dẹp tiệm và nôi cơm của hàng trăm con người sẽ bị đá đổ.

Tình trạng căng thẳng này chấm dứt với việc ban hành quy chế báo chí (1) sau bao nhiêu tháng ngày chờ đợi. Theo quy chế này, việc đóng cửa 1 tờ báo không còn nằm trong phạm vi thẩm quyền của cơ quan hành pháp nữa mà do cơ quan tư pháp đảm trách (2); nhưng nếu nỗi lo âu phải dẹp tiệm một cách bất ngờ không còn nữa thì lại có một hình thức đóng cửa mới được khai sinh: Đó là hình thức

có liên hệ một phần nào đến sự tồn vong của đất nước. Thi chủ nữ vì chút tư hiềm nhỏ, mà quên đại sự chẳng.

Đạo Cấy, có mặt trong buổi gặp gỡ, hỏi nhà sư:

— Nhưng chúng tôi giới thiệu mà đòi đương sự phải «chi» cho chúng tôi chút tiền cơm, chúng tôi mới đưa tới gặp Thượng tọa, thì liệu có «tiện» không. Vụ này lớn lắm không làm chút tiền cơm, cũng thiệt. Xin trình Thượng tọa là Tổng Thống chúng tôi giàu lắm, ngài còn dự định mua một chiếc tàu cá cá giá 1 triệu Mỹ kim, mà chúng tôi thì đói dài, tội gì không làm tiền. Kính thưa Thượng tọa, Thượng tọa đồng ý đi.

Thượng tọa cười siêu thoát: — Cái đó là tùy ở lương tâm của thi chủ. Tôi biết thi chủ nói vậy cho vui, chứ thi chủ chả bao giờ làm.

Vậy thì nghe lời «dạy» của vị sư già, đánh tiếng đề Đề Nhất phu nhân của Tổng Thống, đề nghị tự nguyện kê lại gương của vị sư già

TRUNG TÂM nghiên cứu số mạng

2093A, Huỳnh qu. Tiên Phú Nhuận

Do Cụ Tổng Lầu sáng lập cùng với nhiều vị nổi danh về:

- Tử Vi Khoa Học
- Tử Vi Đông Phương

Hợp tác để nghiên cứu cho Bạn một lá phiếu số mạng rất chính xác.

Mục đích: nói lên những khúc mắc, sự thật về cuộc đời. Báo bảm đúng trên 80%. Đã có rất nhiều Công Văn Thư gửi đến xác nhận và khen tặng. Mời đến Trung Tâm đăng rõ.

Quý Ông, Bà, Cô, Cậu, Anh Chị Em Quân Nhân muốn biết rõ Cuộc Đời mình? Viết thơ về: (Ông Phan Huy Nhạc hộp thư 364 Saigon) Xin tờ số mạng.

Quý khách đến Nhà Thờ Ba Chuông đường Trương minh Giảng (nối dài) quẹo trái 80 thước thấy Trung Tâm.

Cụ Tổng Lầu

khả kính. Nghe hay không nghe, tin hay không tin là tùy ở nơi Đề Nhất phu nhân. Còn vụ có «chi» cho người giới thiệu chút tiền cơm hay không là tùy hỷ ở nơi lòng tốt của bà. Chỉ xin nói trước là nếu có chi thì chi cho ra chi, bọn Đầu Gối là bọn

● HENRI CHARRIÈRE

BƯƠM VƯỢT NGỤC

(Tiếp theo ĐỜI số 37)

● Bản dịch của PHAN HUY CHIÊM

Thế là tôi đã trở thành một thằng phu đôi thùng phân nhà nghề rồi. Mỗi ngày, xong việc, tắm rửa sạch sẽ rồi thì tự do đi câu cá ở bất cứ đâu. Suốt ngày chỉ còn một bồn phân nữa là đúng giữa trưa phải có mặt ở trong trại giam. Nhờ có bạn Chapar mà tôi sắm được đủ các dụng cụ như cần câu, lưỡi câu, v. v. Mỗi khi tôi đi về với một xâu cá « hồng » là suốt đường bị các bà vợ Giám thị gọi hỏi mua tíu tít. « Bướm ơi ! bán cho tôi 2 ký », « Bướm ơi ! bán cho đi ! » Nhưng tôi chỉ dành bán cho gia đình nào có người đau ốm thôi. Còn phần lớn thì tôi mang về cho các bạn trong trại hoặc đổi lấy rau tươi và hoa quả.

Một hôm tôi từ bờ biển về với độ 12 con tôm hùm và 7,8 ký cá hồng, qua tư dinh Thiếu tá Barrot. Một Bà béo mập chạy ra cửa hỏi tôi :

— Bướm đây à ! hôm nay câu được nhiều thế. Từ 15 ngày rồi, tôi chưa được ăn cá đây, nhưng làm sao mua được vì ông nhà tôi có nói cho tôi biết là anh không thích bán lại cho vợ các giám thị phải không ?

— Thưa Bà đúng thế. Nhưng đối với Bà thì lại khác.

— Làm sao vậy.

— Vì tôi thấy Bà quá mập, ăn thịt không tốt bằng ăn cá.

— Đúng thế, Bướm. Người ta khuyên tôi chỉ nên ăn cá với rau thôi.

Bắt đầu từ hôm đó, hễ hôm nào tôi câu được mẻ cá nào khá là tôi đưa lại biếu cho bà ăn khem. Bà biết trước là nếu bà có trả tiền thì tôi cũng chẳng lấy nào, nên chỉ thỉnh thoảng Bà mới tôi vào nhà uống một vài ly rượu vang.

XX

Nhớ vào công tác câu cá mà tôi đã đi xem xét được tất cả các nơi. Mỗi có 3 tháng làm phu đôi thùng mà tôi đã biết được rõ hòn đảo này hơn ai hết. Lấy cớ là mang tôm cá đi đổi lấy rau tươi nên tôi nhóm ngó được kỹ càng tất cả các vườn rau. Bạn cũng nuốm ăn ở

một thời, người ta gái mắt khó chịu nên người ta họa lại với tựa đề « LÀ THI SĨ » để chơi anh. Đề tôi đọc lại bài thơ « CẢM XÚC » của anh và bài họa « LÀ THI SĨ » của Sông Hồng thì... chắc là anh thú lắm.

Không đợi cho Xuân Diệu có phản ứng nào, cụ Phan đọc ngay :

« Là thi sĩ nghĩa là ru với gió
« Mơ theo trăng và vơ vẩn cùng mây
« Đề linh hồn ràng buộc bởi muôn cây
« Hay chia sẻ bởi trăm tình yêu mến

oOo

« Đây là quán tha hồ muôn khách đến
« Đây là bình thu hợp trí muôn phương
« Đây là vườn chim nhả hạt mười phương

BÓNG TỐI ĐI QUA

TỨC

(1287 ngày trong Bộ chỉ huy tối cao MTDGPMN)

- hồi ký của VŨ HÙNG
- cải biên KIM NHẬT

Tập 1 đã phát hành trên toàn quốc. Tập 2 phát hành giữa tháng 7/1970.

- Bạn đã từng đi kháng chiến chống Pháp ?
- Bạn đã từng một mất một còn với CS ?
- Bạn có cảm tình, khoái MTDGP ?

.....

VẬY

☐ BẠN SẼ HỎI TIẾC
MỘT ĐỜI NẾU KHÔNG ĐỌC :

BÓNG TỐI ĐI QUA

« Hòa mặt ngọt chen giao cũng trái độc

.....

Không kiên nhẫn được nữa, nghe đến đây, Xuân Diệu xua tay lia lịa, ngăn không cho cụ Phan đọc nữa :

— Thôi cụ ! lạy cụ ! cụ cho tôi xin !

Cụ Phan lại cười :

— Anh sợ à ? Anh không dám nghe thơ của anh à ? Vậy thì tôi không đọc nữa. Giờ tôi đọc thơ của Sông Hồng nghe

— Ba..

Đại úy quận trưởng ra hiệu cho con gái :

— Con im ngay, ba không muốn con cãi lời ba.

Thoa đang vui vẻ, nàng bỗng thấy không khí có vẻ trở nên nặng nề vì những lời nói của cha nàng. Mẹ nàng nói thêm :

— Ba con nói phải, con phải nghe lời ba, ba má chỉ có một mình con, con phải hiểu rằng ở đây con là một người con gái có giá trị nhất...

Thoa phụng phịu, nàng nghĩ đến Ngon, anh chàng hào hoa phong nhã đó, nàng lảng mạn về tiền, ái tình không biên giới, tại sao ba má nàng lại cô hủ đến thế.

Nghe bố mẹ khuyên, Thoa thấy rằng nàng càng nghĩ đến Ngon nhiều hơn, những lời chàng nói, khúc mắt chàng nhìn, những hình ảnh đó đậm nét trong trái tim thêm khát yêu đương của nàng. Nàng cảm thấy ghen ngạo, nàng không thể nào nuốt trôi được những miếng cơm trong lúc này. Ba má nàng nói vậy tức là ba má nàng đã xúc phạm đến tình yêu thiêng liêng của nàng, nàng nhớ những tuồng cải lương, những cuốn tiểu thuyết thường hay nói đến những mối tình đau khổ này.

Con đường ngắn nhất và lẹ nhất
để Quý Bạn mau trở thành CA SĨ :

Lớp Nhạc HUYỀN LINH

LUYỆN HÁT RIÊNG TỪNG HỌC VIÊN

Mỗi tuần : 5 buổi tập đơn ca, 2 buổi dượt
hợp ca với toàn ban nhạc.

Mỗi tháng : Ghi âm, quay phim hình một
lần để chiếu lại cho Bạn coi
và sửa chữa dùng toàn AMPLI
— MICRO nhà nghề tối tân.

Chuyên dạy bảo đảm cấp tốc :

TÂY BAN CẦM □ HẠ UY CẦM
MĂNG CẦM

Các Giáo Sư lớn tuổi trên 20 năm Thực
Nghiệm tận tâm chỉ dẫn bạn trong Hai tháng
để đạt được kết quả mong muốn.

218^A, Trần Quý Cáp - Saigon

Thâu học viên mỗi ngày,
trong giờ làm việc

Thoa đặt đĩa xuống, nước mắt nàng rưng rưng
nàng bỏ chạy vào trong. Ông bà Quận trưởng nhìn
nhau, ông Quận trưởng nói :

— Tôi có nói gì quá đáng đâu, tại sao con

CETONIC

Sinh-tô của sức mạnh

ỒI BỎ CƠ THỂ . TĂNG THÊM SỨC KHỎ

BÁN TẠI CÁC NHÀ THUỐC T